

Posudek diplomové práce

BĚLA MICHÁLKOVÁ: JOSEF JUNGSMANN JAKO PŘEKLADATEL Z NĚMČINY

Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Ústav translatologie, magisterská diplomová práce z oboru překladatelství a tlumočnictví: němčina (2009)

Diplomantka si klade za cíl vystihnout hlavní rysy Jungsmannovy překladatelské činnosti z německé literatury, translatologická práce na toto téma dosud neexistovala.

Pro práci autorka zmapovala množství monografií a studií o J. Jungsmannovi, velmi obsáhlý je i seznam sekundární literatury na konci diplomové práce. Otázkou je, zda dokázala tento materiál také důkladně využít.

V první části práce zařazuje Jungsmanna do dobového kontextu národního obrození a úsilí o povznesení českého jazyka, v neposlední řadě formou převodů z cizích literatur. V kapitole „Jungsmann jako překladatel“ podává výčet jeho překladů, především z němčiny, avšak v podstatě bez jakéhokoli komentáře.

Těžiště práce tvoří translatologická analýza osmi Jungsmannových překladů z němčiny, vesměs veršovaných básní, výjimku tvoří libreto „Únos ze serailu“. Diplomantka používá k analýze model Kathariny Reissové. Samotná analýza svědčí o její pilné rešeršní práci, je přehledná a autorka dospívá i k obecnějším a samostatným závěrům. Avšak tím, že text člení přesně podle jednotlivých kategorií a pojmů K. Reissové do odstavců s nadpisem, působí diplomová práce dost roztržitě a leccos, do bylo naznačeno, zůstává nedořečeno. Místy jsou stylistické neobratnosti a nedostatky, autorka zbytečně často opakuje jméno Jungsmann i tam, kde by stačilo zájmeno, opakuje stejné slovo (např. „Situaci... znesnadňuje fakt, že Jungsmann je nesnadno zařaditelná osobnost“) apod., místy se objevují překlepy, chyby v interpunkci nebo gramatické chyby. Např. „řadí Jungsmannovskou generaci“ (str. 22), „podle filozofa /chybí čárka/ překladatele a editora...“ (str. 22), „než-li“ (str. 22), „milý přítel“ (str. 26), „...sloužily jako inspirace pro spisovatele, aby zohlednily možnosti češtiny...“, „zmiňuje se o verzi, které...“ (str. 60).

Diplomantka se mýlí, když se domnívá, že V. Karbusický zjistil, že slovo Šemík... pochází z německého veršovaného eposu „Rosengarten...“ (str. 81). Jde o dávný objev české germanistiky 19. století (viz Arnošt Kraus: Jan z Michalovic, Praha 1888).

Přes tyto některé nedostatky lze celkově říci, že práce vyhovuje nárokům kladeným na diplomovou práci.

Navrhuji hodnotit ji jako **velmi dobrou**.

Doc. PhDr. Gabriela Veselá, CSc.

V Praze 15. září 2009

